

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3877/2021
16.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., ББ из села ..., ВВ из села ..., ГГ из села ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Негован Живковић, адвокат у ..., против туженог Предузећа за производњу гума „Tigar Tyres“ д.о.о. Пирот, кога заступа пуномоћник Младен Домазет и др., адвокати из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији друготужиоца ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 236/21 од 08.04.2021. године, у седници већа одржаној 16.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији друготужиоца ББ.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија друготужиоца ББ изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 236/21 од 08.04.2021. године, (омашком означена као решење).

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1217/18 од 10.02.2021. године одбијен је примарни тужбени захтев да се утврди непостојање правног односа закупа непокретности између тужилаца и туженог и да Уговор о закупу магацинског простора од 29.09.2009. године и Уговор о закупу од 09.07.2010. године, оба закључена између ЂЂ и др. и туженог, не производе правно дејство у односу на тужиоце, као и да се тужени обавезе да на име стеченог без основа исплати таксативно наведене износе за 2009. годину у висини тржишне цене за коришћење непокретности са припадајућом законском затезном каматом. У другом ставу одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим одбијен је евентуални тужбени захтев да се утврди непостојање правног односа закупа непокретности између тужилаца и туженог и да Уговор о закупу магацинског простора од 29.09.2009. године и Уговор о закупу од 09.07.2010. године, оба закључена између ЂЂ и др. и туженог, не производе правно дејство у односу на тужиоце, као и да се тужени обавезе да на име стеченог без основа исплати таксативно наведене износе наведене у овом ставу са припадајућом законском затезном каматом. У четвртом ставу одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка. Ставом петим обавезани су да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 42.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 236/21 од 08.04.2021. године, (омашком означена као решење), одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Ставовима другим и трећим одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену друготужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев није основан јер тужиоци нису потписници предметних уговора о закупу, нити су потписали пуномоћја којим су трећа лица била овлашћена за пријем закупнине, услед чега нису имали својства закуподаваца, па како тужени има правни основ за коришћење непокретности то на његовој страни нема неоснованог обогаћења. О тужиочевом захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Постојање другачијих одлука не указује нужно и на другачији правни став због тога што правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, те не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење поднета је 31.12.2019. године, а побијана другостепена пресуда донета је 10.02.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 45.975,78 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**